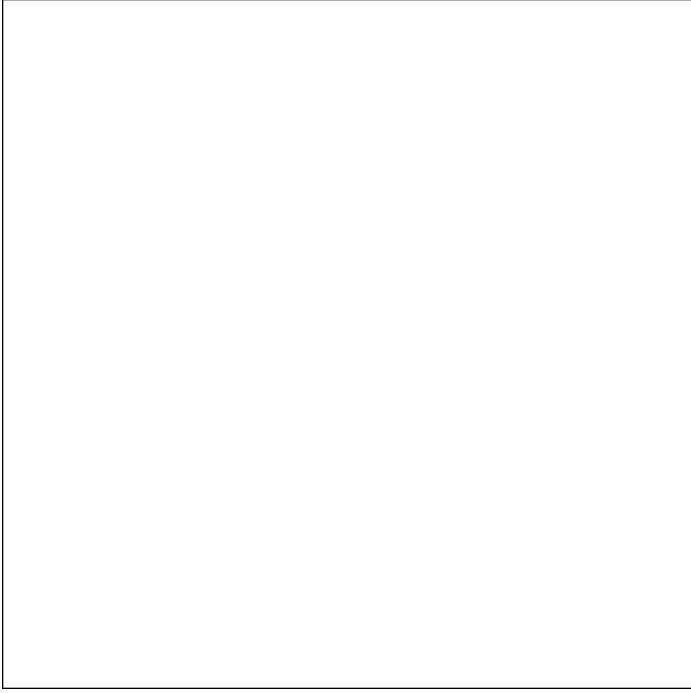

Anansi og visdomen

Ghanaian folktales ✎

Wiehan de Jager ✎

Espen Strangere-Johannessen, Martine

Rørstad Sand

3

nynorsk

Global Storybooks

globalstorybooks.net

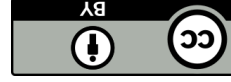
Anansi og visdomen

Ghanaian folktales ✎

Wiehan de Jager ✎

Espen Strangere-Johannessen, Martine

Rørstad Sand

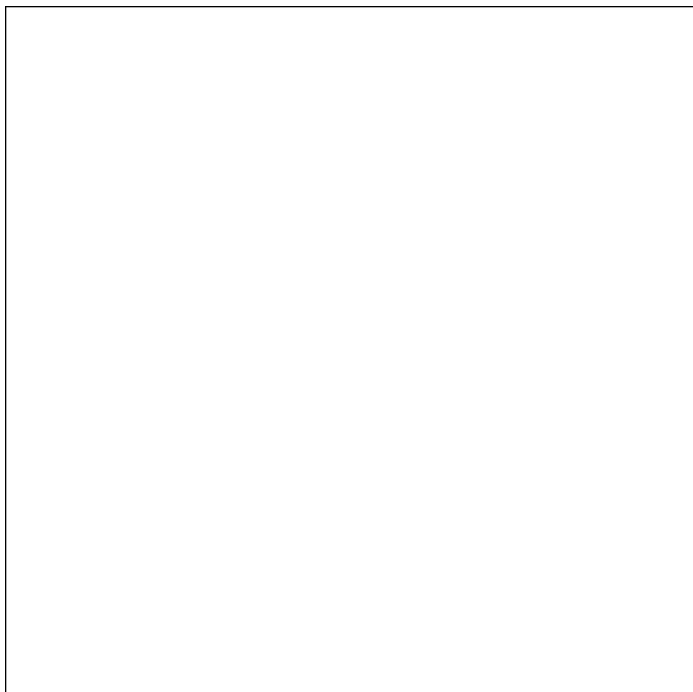

This work is licensed under a Creative Commons

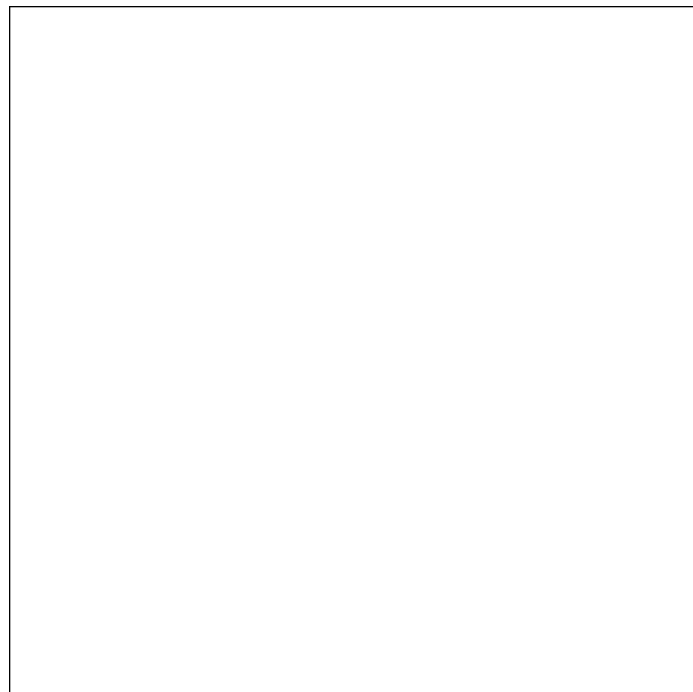
[Attribution 3.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

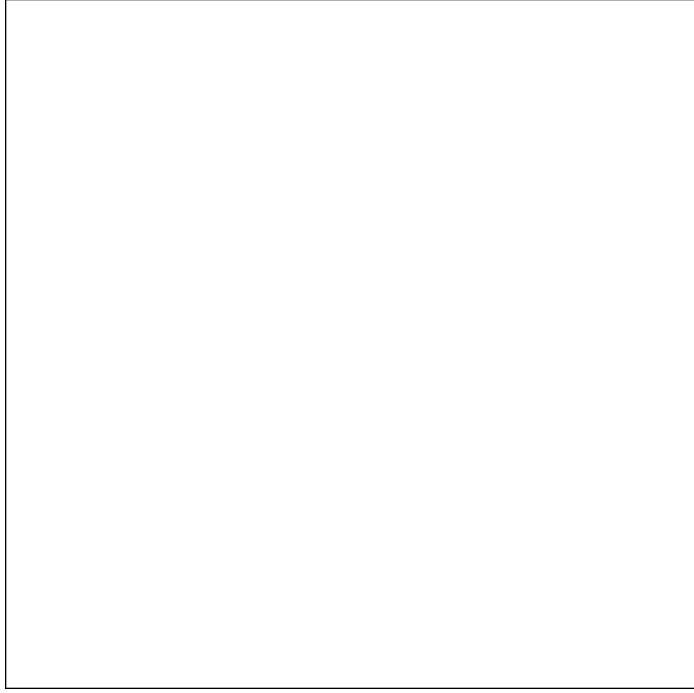

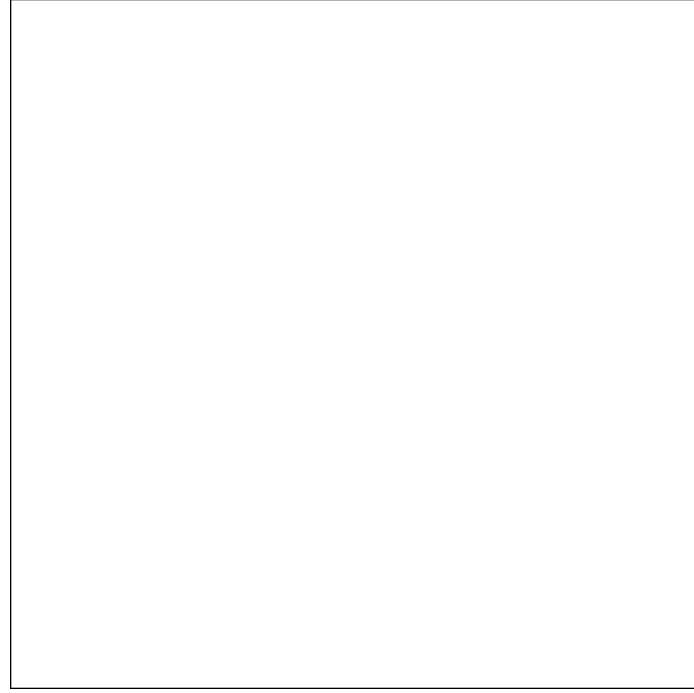
For lenge, lenge sidan visste ikkje folk nokon ting. Dei visste ikkje korleis ein dyrka jorda, dei kunne ikkje veva tøy eller laga reiskapar av jarn. Det var guden Nyame oppe i himmelen som hadde all visdomen i verda. Han gøymde den i ei leirkrukke.

Ho gjekk i tusen knas på bakken. Då vart det fritt for alle å dela visdomen. Og slik lærte folk å dyrka jorda, veva klede og laga reiskapar av jarn, og alle dei andre tinga folk veit korleis dei skal laga.

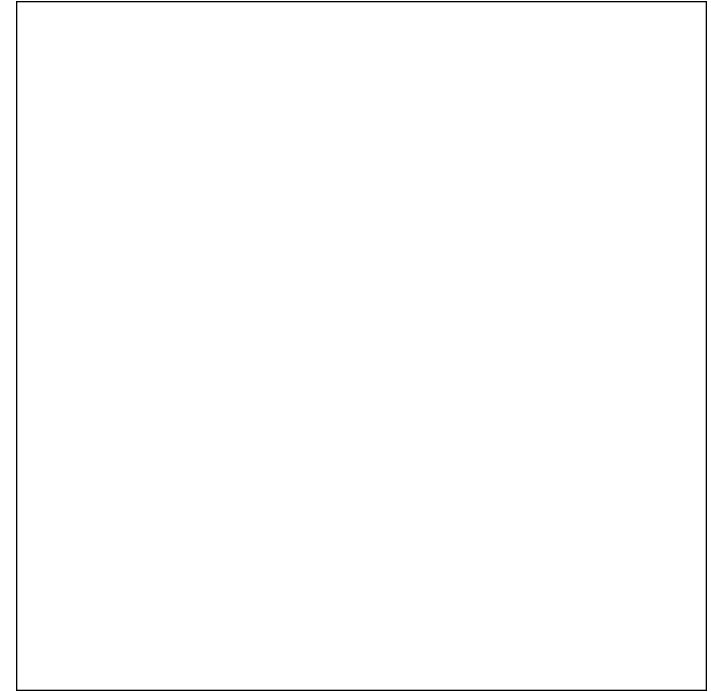
Ein dag bestemte Nyame seg for å
gje krukka med visdom til Anansi.
Kvar gong Anansi såg i krukka lærde
han noko nytt. Det var spennande!

Snart var han oppe i toppen av
treet. Men så stussa han og tenkte:
«Det var jo eg som skulle ha all
denne visdomen, men no var sonen
min lurare enn meg!» Anansi vart så
sinna at han kasta krukka ned frå
treet.

Grådige Anansi tenkte: «Eg gøymer krukka i toppen av eit høgt tre. Sånn kan eg ha han heilt for meg sjølv!» Han spann ein lang tråd, batt han rundt leirkrukka og knytte han om livet. Og byrja å klatra. Men det var vanskeleg å klatra i treet med krukka som slo borti knea hans heile tida.

Den vesle sonen til Anansi hadde stått og sett på ved foten av treet. «Hadde det ikkje vore lettare å klatra med krukka på ryggen i staden?» sa han. Anansi prøvde å binda fast leirkrukka full av visdom på ryggen. Og då vart det jo mykje lettare.